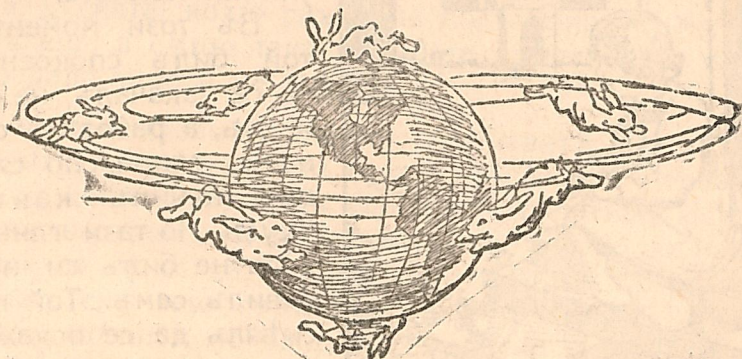

Героично я вирна
 И юнашката свирна
 Съсъ все сила, колко може. —
 Но... о, чудо! Чудо, Боже!
 Въ заешкия легионъ
 Чу се кръсъкъ, чу се стонъ,
 И юначнитѣ войскари
 Въ бѣсъ хукнаха кой дѣ свари;
 Царьтъ имъ прѣдъ тѣхъ лети,
 Па се кръсти и шепти:
 «Много кръвъ се би проляла.
 «Но побърка туй... сигнала!

Синъ-Синчець.

РАЗГОВОРЪ ВЪ ГОРАТА.

(басня).

Въ една гора дърветата разговоръ повели.

— Ехъ, слава Богу, харно си растеме! — думало едно. А друго му отвърнало:

— Харно си растеме, ама току вижъ, дошли дървари и ни изсѣкли до едно съ брадвитѣ си остри.

А трето добавило:

— Е, че кой ни е кривъ? Съкатъ ни тѣ, че сами имъ топоришки даваме. Безъ насъ какво биха могли да сторятъ остритѣ имъ брадви?